

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016-4956

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 23. juni 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 339 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Doknr.
369553

Dato
04-07-2016

Spørgsmål nr. 339:

”Ministeren bedes redegøre for udviklingen i forhold til tvangsbortadoption fra 2010 til 2016 samt redegøre for, om familierne bliver hørt, og om de inden afgørelse om tvangsbortadoption har fået foranstaltninger via serviceloven?”

Svar:

Jeg kan oplyse, at der i perioden 1. oktober 2009 til 1. oktober 2015 blev gennemført 13 adoptioner uden samtykke i medfør af de regler, der trådte i kraft den 1. oktober 2009. Den 1. oktober 2015 trådte der nye lempede regler om adoption uden samtykke i kraft. Pr. 24. juni 2016 er der endnu ikke gennemført adoptioner uden samtykke efter de lempede regler, men der er dog flere verserende sager.

Det er helt grundlæggende i sagsbehandlingen af sager om adoption uden samtykke, at der sker en inddragelse af barnets forældre. Inden der træffes en afgørelse om adoption uden samtykke, skal Statsforvaltningen i medfør af adoptionslovens § 10, stk. 2, forespørge barnets forældre, om de vil give samtykke til adoptionen. Barnets forældre vil således blive hørt uanset, om den pågældende har del i forældremyndigheden.

En sag om adoption uden samtykke begynder typisk i den kommune, hvor barnet har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig, jf. § 9 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Anledningen til, at kommunalbestyrelsen påbegynder en sådan sag, vil som oftest være, at en børnefaglig undersøgelse efter servicelovens § 50 rejser tvivl om, hvorvidt barnets forældre har den fornødne forældreevne.

Det kan f.eks. være allerede før barnets fødsel, hvis kommunalbestyrelsens kendskab til forældrene gør, at kommunalbestyrelsen er opmærksom på, at det kommende barn får behov for særlig støtte. Det kan også være, at barnet eller den unge allerede er anbragt udenfor hjemmet eller at forældrene har modtaget andre foranstaltninger efter serviceloven, og at det med tiden viser sig, at adoption uden samtykke er en relevant mulighed.

Det er kommunalbestyrelsen, børn og unge-udvalget og Ankestyrelsen, der foretager den indledende skønsmæssige vurdering af, om hensynet til barnet eller den unge afgørende taler for at gennemføre en adoption uden samtykke fra forældrene.

Kommunalbestyrelsen udarbejder en indstilling til børn og unge-udvalget, der efter servicelovens § 68 e, skal indeholde:

- 1) Den børnefaglige undersøgelse
- 2) Handleplanen
- 3) En redegørelse for, at betingelserne for adoption uden samtykke er opfyldt
- 4) Oplysninger om barnets holdning til den påtænkte adoption
- 5) En redegørelse for, at betingelser for anbringelse af barnet uden for hjemmet er opfyldt.

På baggrund af en indstilling fra kommunalbestyrelsen kan børn og unge-udvalget på et møde indstille til Ankestyrelsen, at styrelsen meddeler samtykke til, at barnet eller den unge adopteres. Hvis Ankestyrelsen kan tiltræde børn og unge-udvalgets indstilling efter § 68 f, stk. 1, meddeler styrelsen samtykke til, at barnet adopteres uden samtykke fra forældrene. Statsforvaltningen træffer afgørelsen om adoption uden samtykke.

Jeg henviser endvidere til svar på SOU alm. del – spørgsmål 91 (folketingsåret 2014-15, 2. samling) og spørgsmål 91 (folketingsåret 2014-15, 2. samling) om inddragelse af barnets øvrige familie, samt netværk i sager om adoption uden samtykke.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann